

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 16176

гр. София, 15.04.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 173 СЪСТАВ, в закрито заседание на петнадесети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: БОГДАН Р. РУСЕВ

като разглежда докладваното от БОГДАН Р. РУСЕВ Гражданско дело № 20231110134981 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 248 ГПК.

Образувано е въз основа на Молба, вх. № 36344/05.02.2024г. на СРС, подадена от адв. Д. М. /ЕАД „Д. М./ с искане да бъде изменено постановеното по делото Решение № 1928/03.02.2024г. в частта за разносните, като върху присъдената в полза на дружеството сумата за адвокатско възнаграждение бъде присъдена и сума за данък върху добавената стойност.

В срока по чл. 248, ал. 2 ГПК ответникът „Фератум България“ ЕООД не е взел отношение по молбата.

Софийският районен съд, като взе предвид подадената молба, съобразявайки събраните по делото доказателства, основавайки се на релевантните правни норми и вътрешното си убеждение, намира следното.

Искането е направено в срока по чл. 248, ал. 1 ГПК при наличие на депозиран списък по чл. 80 ГПК, поради което е **допустимо**.

Разгледано по същество то е **неоснователно**. Разносните по делото са правилно и законосъобразно разпределени съобразно изхода от делото и процесуалното и извънпроцесуално поведение на страните, като не са налице предпоставки за изменение/допълване на постановеното по делото решение в частта му за разносните по реда на чл. 248 ГПК.

За съда не е налице нито задължение, нито основание да присъжда сума за данък върху добавената стойност върху възнаграждението по чл. 38, ал. 2 ЗАдв. Съгласно чл. 2 ЗДДС с данък върху добавената стойност се облагат всяка възмездна облагаема доставка на стока или услуга, всяко възмездно вътреобщностно придобиване с място на изпълнение на територията на страната, извършено от регистрирано по този закон лице или от лице, за което е възникнало задължение за регистрация, всяко възмездно вътреобщностно придобиване на нови превозни средства с място на изпълнение на територията на страната, всяко възмездно вътреобщностно придобиване с място на изпълнение на територията на страната на акцизни стоки, когато получателят е данъчно задължено лице или данъчно незадължено юридическо лице, което не е регистрирано по ЗДДС, както и вносът на стоки. Видно от законовата уредба, безвъзмездните доставки на стоки и услуги не се облагат с данък добавена стойност. Правната помощ, която адвокат или адвокат от Европейския съюз може да оказва по реда на чл. 38, ал. 1 ЗАдв, е безплатна и по смисъла на чл. 9, ал. 1 вр. чл. 8

ЗДДС представлява безвъзмездна доставка на услуга, а по аргумент от чл. 2, т. 1 ЗДДС и чл. 2, § 1, б. "в" от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28.11.2006 г. безвъзмездните доставки на услуги не подлежат на облагане с данък върху добавената стойност. Тази услуга не може да се счете за възмездна на основание чл. 38, ал. 2 ЗАДв по съображения, че възмездяването става впоследствие - с акта на съда, с който насрещната страна, при наличие на предвидените в нормата предпоставки, бива осъдена да заплати адвокатско възнаграждение на оказалия безплатната правна помощ адвокат. Това е така, тъй като, съгласно чл. 25, ал. 2 ЗДДС данъчното събитие възниква на датата, на която услугата е извършена. Последващи този момент действия не могат да имат значение за възникване на данъчно задължение. Постановяването на съдебен акт, с който насрещната страна е осъдена да заплати възнаграждение за оказана безплатна правна помощ, не съставлява облагаема стока или услуга по смисъла на ЗДДС. Правоотношението, по което безплатната правна помощ е оказана, и това, създадено със съдебния акт, са между различни страни и с различно съдържание. По първото за адвоката, оказал правната помощ, не възниква право да получи възнаграждение, а второто е между адвоката и насрещната страна, по което адвокатът има само права, но не и задължения. Съдържанието на създаденото със съдебния акт правоотношение се изчерпва със задължението на оказалия безплатната помощ адвокат да бъде платена определена парична сума от насрещната страна. Съдът не е нито данъчнозадължено лице по смисъла на чл. 3 ЗДДС, което да издаде фактура и да начисли ДДС по нея, нито е страна по правоотношението, възникнало от постановления от него осъдителен акт. Затова той не може да начислява ДДС върху дължимото за оказаната безплатна правна помощ адвокатско възнаграждение без това да е изрично предвидено в закона. Нито ЗДДС, нито ЗАДв въвеждат такава изрична нормативна уредба, която да се отклонява от общите правила за облагане с данък върху добавената стойност. Не следва нещо различно и от разпоредбата на § 2а НМРАВ. Разпоредбата няма отношение към дължимия данък върху добавената стойност при осъществяване на безвъзмездна доставка на услуга, каквато е безплатната правна помощ по чл. 38, ал. 1 ЗАДв. Тя урежда начисляването на ДДС върху възнагражденията на регистрираните по ЗДДС адвокати и го определя като неразделна част от дължимото от клиента адвокатско възнаграждение, но не установява задължение за начисляване на ДДС при оказана безплатна правна помощ. Такова съдържание разпоредбата не би и могла да има, защото няма законова делегация, която да овластява Висшия адвокатски съвет да регламентира данъчни правоотношения. Това становище се възприема изрично и в практиката на Върховния касационен съд – опр. 917/02.05.2023 г. -ч. гр. д. № 1323/2023 г. -ВКС, IV г. о.

Водим от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ Молба по чл. 248 ГПК, вх. № 36344/05.02.2024г. на СРС.

Определението подлежи на обжалване пред Софийския градски съд с жалба, подадена чрез Софийския районен съд в двуседмичен срок от съобщението.

Определението, на основание чл. 7, ал. 2 и чл. 248, ал. 3 ГПК, да се съобщи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____